

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 003134 15 Uvp
Banjaluka, 01.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi Republike Srpske, zastupana po Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika u Doboju (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.05/473-52/14 od 13.06.2014. godine, tužene Republičke uprave za ... RS, B., u predmetu eksproprijacije preostalog dijela nekretnina, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda Doboj broj 13 0 U 003134 14 U od 28.01.2015. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2018. godine donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana tužba protiv uvodno označenog akta tužene kojim je odbijena je kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja PJ D. broj 21.20/473-11-8/09 od 25.02.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem (u dijelu relevantnom u ovoj upravnoj stvari) se u tački 1. dispozitiva usvaja zahtjev A. S. (zainteresovano lice) za eksproprijaciju preostalog dijela nekretnina u svrhu izgradnje auto puta D.-B. označene kao k.č. broj: 366/1 u površini od 5619 m² upisane u p.l. broj 91 k.o. B., posjed A. S. sa 30/36 dijela i drugih suposjednika sa raznim idealnim dijelovima, po starom premjeru označeno kao k.č. broj 43/8 u površini od 3519 m² i k.č. br. 45 u površini od 2100 m², obe upisane u z.k. ul. broj 274 k.o. B., vlasništvo A. S. sa 35/144 dijela i drugih suvlasnika sa raznim idealnim dijelovima.

Odbijanje tužbe obrazloženo je pravilnom primjenom odredbe člana 11. stav 1. Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik RS“ broj 112/06-110/08, u daljem tekstu: ZE), a s obzirom da je u postupku na osnovu nalaza vještaka geometra i vještaka poljoprivredne struke utvrđeno da za razliku od parcele k.č. broj 366/7, koja je takođe predmet zahtjeva i koja ima i nakon eksproprijacije normalan pristupni put, parcela k.č. broj 366/1, nakon izgradnje autoputa neće imati prilazni put, te da samim tim neće biti upotrebljiva u svojoj svrsi, obzirom da se ta parcela nalazi između trase autoputa i rijeke I., tako da ista nema odgovarajući prilaz, kao i da graniči sa parcelama koje pripadaju teritoriji opštine D., čije skice ne posjeduje PJ D., pa da je zbog toga usvojen zahtjev zainteresovanog lica, vlasnika nekretnina za eksproprijaciju parcele označene kao k.č. broj 366/1, dok je za parcelu broj 366/7 zahtjev odbijen kao neosnovan. Shodno navedenom nije prihvaćen prigovor tužioca da

je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno, pa da nisu ispunjeni ni uslovi za primjenu člana 11. ZE.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude, tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede zakona i povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje. U zahtjevu navodi da činjenica o nepostojanju pristupnog puta za parcelu k.č. broj 366/1 nije potpuno raspravljena, te da je za tu parcelu utvrđeno da ima "solidnu" površinu za rentabilnu proizvodnju i mogućnost navodnjavanja, pa proizlazi da zainteresovano lice ima i privredni i ekonomski interes za njeno korištenje, zbog čega je i njegov zahtjev za eksproprijaciju te parcele neosnovan. Smatra da je u cilju raspravljanja te sporne činjenice po službenoj dužnosti trebalo pribaviti od nadležne uprave skice susjednih parcela ili naložiti vještaku da u okviru svojih zadataka pribavi te skice i da potpun nalaz i mišljenje. Zbog navedenog da je upitna i primjena materijalnog prava, odnosno odredbe člana 11. stav 1. ZE. Predlaže da se zahtjev usvoji i pobijana presuda preinači.

Tužena u odgovoru na zahtjev ostaje kod svih navoda datih u obrazloženju osporenog akta.

Zainteresovano lice A. S. u odgovoru na zahtjev osporava njegove navode i ukazuje da činjenica da predmetna parcela ima "solidnu" površinu i mogućnost navodnjavanja može biti samo potvrda pravilne procjene njene vrijednosti, ali nije u prilog postojanja privrednog interesa za njeno korištenje, s obzirom da joj je onemogućen pristup, a samim tim i normalno korištenje. Sporna parcela ne nalazi se u opštini D., pa činjenica da s graniči sa tom opštinom nije od uticaja, s obzirom da do te parcele nema pristupa ni sa jedne strane, što je ključni faktor za primjenu člana 11. ZE. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev i pobijanu presudu po odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05, u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Zahtjev zainteresovanog lica za eksproprijaciju preostalih nekretnina, označenih kao k.č. broj 366/1 u površini od 5.619 m² i k.č. broj 366/7 u površini od 4.155 m² upisane u pl. broj 291 k.o. B. temelji se na prethodno izvršenoj eksproprijaciji k.č. broj 364/1, dvorište u površini od 111 m² i kuća i zgrada u površini od 13 m², k.č. broj 366/4 u površini od 11549 m² i k.č. broj 365 pašnjak u površini od 654 m² i kuća i zgrade u površini od 35m² upisane u pl. broj 291 k.o. B., koje parcele se nalaze u sklopu parcela čiju eksproprijaciju zahtijeva, jer da nema mogućnosti za njihovo normalno korištenje s obzirom da se parcela k.č. broj 366/1 nalazi se s druge strane budućega magistralnog puta, pa da joj nakon izgradnje autoputa nije riješen pristup, dok se parcela k.č. broj 366/7 nalazi neposredno uz ekspropriisanu imovinu, pa da njeno korištenje bez objekata nema svrhe, a time ni privrednog interesa da se koristi, posebno jer je korištena za poljoprivrednu obradu.

Povodom ovog zahtjeva proveden je dokazni postupak uz angažovanje vještaka geodetske i poljoprivredne struke, koji su izvršili uvid u urbanističku i plansku dokumentaciju i uviđaj na licu mjesta, a vještak poljoprivredne struke je saslušan i dao svoj nalaz na okolnosti privrednog interesa za korištenje predmetnih nekretnina, pa u odnosu na parcelu k.č. br. 366/1 zaključeno je da nema privrednog interesa, jer parcela nema pristupa i nalazi se sa druge strane budućeg autoputa, a parcela 366/7 da se može i dalje koristiti na

razne načine izdavanjem pod zakup, prometovanjem itd. Zbog navedenog, zahtjev tužioca je usvojen samo u odnosu na parcelu 366/1, a u odnosu na parcelu 366/7 odbijen.

Tužilac je dao primjedbe na nalaz vještaka poljoprivredne struke u odnosu na parcelu 366/1 u smislu da nije u potpunosti razjašnjeno da li navedena parcela ima ili nema prilaz, a što je bitno s obzirom da je ona sama po sebi, kako je vještak utvrdio veće površine i nalazi se uz rijeku, pa da se može navodnjavati i koristiti u svrhe poljoprivredne obrade za što je korištena i prije eksproprijacije.

Po ocjeni ovog suda pravilno je prvostepeni organ prihvatio kao valjan nalaz vještaka poljoprivredne struke i zaključio da su ispunjeni uslovi da se parcela 366/1 ekspropriše primjenom odredbe člana 11. ZE, jer je riječ o nekretnini za koju vlasnici nemaju privrednog interesa za korištenje, s obzirom da parcela nema riješen pristup, što je osnovni uslov za normalno korištenje nekretnine, bez obzira u koje se svrhe koristi. Ta parcela nakon eksproprijacije ostaje s druge strane magistralnog puta i graniči sa rijekom I. i opštinom D. i nema riješen pristup, što tužilac nije argumentovano osporio. Prigovor tužioca je da je trebalo odbiti zahtjev i za eksproprijaciju te parcele jer ima "solidnu" površinu za rentabilnu proizvodnju i mogućnost navodnjavanja je bez uticaja na pravilnu primjenu odredbe člana 11. stav 1. ZE, jer je nalaz vještaka da parcela nema riješen pristup potvrđen i uviđajem na licu mjesta, a u prilog tome je i sama konfiguracija terena, odnosno to što se parcela nalazi uz rijeku i drugu opštinu, a prilaz sa trase budućeg puta nije obezbjeđen. Činjenica, na koju ukazuje tužilac, da parcela graniči sa opštinom D., pa da je potrebno pribaviti skice susjednih parcela iz te opštine da bi se raspravilo pitanje pristupnog puta, je takođe bez osnova, jer pristup treba da je riješen u opštini u kojoj se parcela nalazi, a ne u susjednoj.

Otuda su osporeni akt i pobijana presuda zasnovani na pravilnoj primjeni člana 11. ZE, jer tužilac navedenim prigovorima nije doveo u sumnju takve odluke za koje su dati valjano obrazloženi razlozi.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija, a na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić